

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 2. juli 2010
Kontor: Det Internationale
Kontor
Sagsnr.: 2010-150-1805
Dok.: HLL40411

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1255 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 22. juni 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Lars Barfoed

/

Morten N. Jakobsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1255 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes redegøre for, om det er muligt for danske myndigheder at sende EU-borgere dømt fængselsstraf ved danske domstole til afsoning EU-borgerens eget hjemland, redegøre for om det omvendte er muligt; at andre europæiske lande kan sende dømte danskere til afsoning i Danmark. I benægtende fald bedes ministeren redegøre for, om Danmark i EU vil arbejde for, at dømte EU-borgere generelt udveksles til afsoning i eget hjemland, hvilket i mange tilfælde vil lette forholdene for den indsatte samt forbedre dennes muligheder for resocialisering f.eks. gennem deltagelse i undervisning med andre indsatte og på eget sprog.”

Svar:

1. Efter Europarådets konvention af 21. marts 1983 om overførsel af domfældte kan der ske overførsel af en dømt person fra domlandet til vedkommendes hjemland (fuldbyrdslandet), hvis den dømte mangler at udstå mindst seks måneder af straffen. Efter konventionen er det dog en grundlæggende betingelse for overførsel, at den dømte giver samtykke hertil. Overførsel forudsætter endvidere bl.a. samtykke fra både domlandet og fuldbyrdslandet.

I medfør af tillægsprotokollen af 18. december 1997 til 1983-konventionen er der adgang til at overføre en domfældt person til afsoning i vedkommendes hjemland uden den dømtes samtykke, hvis den pågældende er blevet udvist af domlandet (der kræves også i denne situation samtykke fra domlandet og fuldbyrdslandet).

Alle EU-medlemsstaterne har tiltrådt 1983-konventionen, og størstedelen af EU-medlemsstaterne har tiltrådt 1997-tillægsprotokollen.

2. Endvidere indeholder rammeafgørelse af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union regler, som i videre omfang end efter 1983-konventionen og 1997-tillægsprotokollen giver mulighed for at overføre domfældte til hjemlandet.

Efter rammeafgørelsen har en EU-medlemsstat således som udgangspunkt pligt til at overtage afsoningen for så vidt angår en dom vedrørende egne statsborgere, som bor på medlemsstatens område, eller som vil blive

udvist dertil som følge af dommen. Denne pligt gælder uafhængigt af, om vedkommende har givet samtykke til overførslen. En medlemsstat vil kun kunne nægte at overtage fuldbyrdelsen, hvis der foreligger en af en række nærmere angivne afslagsgrunde, som fremgår af rammeafgørelsen.

Ved lov nr. 347 af 14. maj 2008 om ændring af lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union, lov om udlevering af lovovertrædere og lov om Det Centrale Dna-profil-register har Danmark gennemført de lovændringer, som er nødvendige for at opfylde rammeafgørelsen. Ændringsloven er endnu ikke sat i kraft. Det er i bemærkningerne til loven forudsat, at justitsministeren som udgangspunkt sætter ændringerne i kraft samtidig med, at den nævnte rammeafgørelse skal være gennemført i national lovgivning (den 5. december 2011).

3. Det bemærkes, at der gælder særlige regler i forhold til afsoning af personer, der er dømt i de andre nordiske lande. De nærmere regler herom er fastsat i lov nr. 214 af 31. maj 1963 om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf mv. med senere ændringer (den nordiske straffuldbyrdelseslov).